

๑๔. พระเทพวิสุทธิมงคล (หลวงปู่ศรี มหาวีโร)

วัดประชาคมวนาราม อำเภอกศรีสมเด็จ จังหวัดร้อยเอ็ด

“พระอริยเจ้าผู้มากล้นด้วยบุญบารมี”

พระเดชพระคุณพระเทพวิสุทธิมงคล (หลวงปู่ศรี มหาวีโร) เป็นศิษย์รุ่นสุดท้ายของท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต ท่านเป็นผู้มีบุญญาธิการที่กระทำบำเพ็ญมาแต่บุพเพชาติ ลากลับการะ ชื่อเสียงปรากฏขึ้นเหมือนของทิพย์ที่หลังไหลมาจากสรวงสวรรค์ ท่านได้รับการยกย่องจากหลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน ว่า เป็นพระผู้มากล้นด้วยบุญบารมีรูปหนึ่งในสายกรรมฐาน

ท่านบรรลุธรรมขั้นสูงในปีพุทธศักราช ๒๕๐๖ โดยได้รับอุปายธรรมอันแยบยลจากหลวงปู่บัว สิริปุณฺโณ ที่วัดป่าหนองแซง อำเภอนองวัวซอ จังหวัดอุดรธานี

..ท่านมีเบื้องหลัง คือปฏิบัติอันแกร่งกล้า นำอัครจารย์ สู้ตายเพื่อธรรม กว่าศึกในชุดงคัวัตรหาผู้เปรียบได้ยาก

...ด้วยวัตรปฏิบัติ และปฏิบัติอันนำมาซึ่งความเลื่อมใส สาธุชนจึงพากันหลั่งไหลกันมากราบมากขึ้นโดยลำดับ มีพระภิกษุสามเณรและสาธุศิษย์มากมายทั่วประเทศ และต่างแดนเช่น อินเดี๋ย จีน สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา

ท่านได้ก่อสร้างถาวรวัตถุที่วัดประชาคมวนาราม(ป่ากุง) วัดผาน้ำน้อย และวัดสาขา ๑๔๕ สาขาทั่วประเทศ ถาวรวัตถุที่สำคัญยิ่งเป็นมิ่งศรีแห่งบวรพุทธศาสนาที่วัดเจติย์ชัยมงคล คือ “พระมหาเจติย์ชัยมงคล” บรรจุพระบรมสารีริกธาตุและอัฐิธาตุของอุปการบุคคล เพื่อเป็นที่สักการะบูชาของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย บนยอดเขาผาน้ำน้อยอันงามสง่าเทียมฟ้า

ท่านเป็นผู้มีจิตศรัทธามั่นคงหยั่งรากฝังลึกลงในธรรมของพระตถาคตเจ้าแล้ว และเป็นผู้ถึงซึ่งการนับได้ว่า “สมณศากยปุตติยะ” โดยแท้ คือ ผู้เป็นบุตรเป็นโอรสอันเกิดจากพระโอษฐ์ของ

๑. ภาพถ่ายทางอากาศ พระมหาเจดีย์ชัยมงคล วัดผาน้ำทิพย์เทพประสิทธิ์วินาราม จังหวัดร้อยเอ็ด
๒. กุฏิหลวงปู่ศรี มหาวิโร ที่วัดป่ากุง

พระผู้มีพระภาคเจ้า เกิดโดยธรรม เจริญโดยธรรม เป็นทายาทโดยธรรม

ท่านเกิดในตระกูล **“ปิกกะสีนัง”** ในวันศุกร์ที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๐ ตรงกับแรม ๘ ค่ำ เดือนหก ปีมะเมีย ๓ บ้านขามป้อม ตำบลขามป้อม อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ท่านเป็นบุตรของ **นายอ่อนสี** และ **นางทุมจ้อย ปิกกะสีนัง** มีอาชีพทำนา ทำสวน ทำไร่ ท่านเป็นบุตรคนที่ ๖ ในพี่น้องรวมกัน ๑๑ คน

อายุ ๗ ปีได้บวชเป็นสามเณรที่วัดบ้านขามป้อม โดยมี **ท่านพระครูโพธาพิทักษ์** วัดโพธาราม เป็นพระอุปัชฌาย์

ในเพศฆราวาสนั้น ท่านเป็นหนุ่มรูปร่างเพรียว ไม่อ้วน มะขามข่อยเตี้ยตัน ๆ กล้ามเป็นมัด ๆ ชอบการชกมวยเป็นกีฬา ชกมวยชนะทุกครั้งจนกระทั่งคนถิ่นแถบนั้นไม่มีใครกล้าขึ้นต่อกรด้วย เพราะใครขึ้นชกด้วยโดนน็อกคาเวทีแทบทุกราย

เกิดมาไม่เคยฆ่าสัตว์ ไม่กินของดิบ วันคืนไปฟังเทศน์ฟังธรรมจำศีล เป็นคนหมั่นขยัน ทำการงานและร่ำเรียนหนังสือ ไม่เป็นคนขี้เล่น ไม่โกรธเคียดแค้น ทำอะไรทำจริง แข็งแรงเกินคน

ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๘ ท่านได้เข้าไปศึกษาต่อมัธยมปีที่ ๑-๒-๓ ที่โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม เมื่อเรียนจบได้บรรจุเป็นข้าราชการครู

ปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ แต่งงานกับนางสาวสอนแสนยะมูล อายุ ๒๒ ปี มีบุตรด้วยกัน ๔ คน ชาย ๑ คน หญิง ๓ คน

ก่อนที่มารดาท่านจะขาดใจตาย ได้สั่งเสียเป็นเชิงอ้อนวอนรำพึงรำพันว่า

“ศรีเอ๊ย...แม่อยากให้คุณบวชให้ซัก ๑๐ วัน

๑๕ วัน พอให้แม่ได้ฟังบุญกุศล จะได้ไปได้ ไปสวรรค์ เหมือนอย่างพ่อแม่คนอื่นที่ลูกเขาบวชให้”

เมื่อจบคำสั่งเสียของแม่แล้ว น้ำตาร่วง หัวใจเหมือนจะหลุดหล่นหายไปต่อหน้าต่อตากุมมือแม่ไว้แน่น เห็นน้ำใจของแม่ที่รักท่านยิ่งนัก จึงรีบรับปากแม่ว่าจะบวชให้

ด้วยอุปนิสัยแห่งสาวกบารมีญาณมากระดับเดือน ประกอบกับด้วยความศรัทธาในพระศาสนาเป็นอย่างยิ่ง จึงได้เข้าบรรพชาอุปสมบทที่ วัดราษฎร์รังสรรค์ บ้านป่ายาง ตำบลขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ เวลา ๐๙.๐๐ น. โดยมี **พระโพธิญาณมุนี (คำ โภธิญาณ)** เป็นพระอุปัชฌาย์ **พระครูศิริธรรมธาดา** เป็นพระกรรมวาจาจารย์ **พระครูสมุห์พันธ์** เป็นอนุสาวนาจารย์

ได้ฉายาว่า **“มหาวิโร”** แปลความหมายว่า **“ผู้มี ความหาญกล้ามาก” “ผู้สามารถบุกเข้าไปทำลายกิเลสได้”** เมื่อบวชแล้วได้ไปศึกษาธรรมกับพระอาจารย์คุณ ธรรมุตโตโม ซึ่งเป็นศิษย์ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต ที่วัดป่าพูนโพนบูลย์ อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ปีพุทธศักราช ๒๔๙๒ พรรษาที่ ๕ จึงตัดสินใจเดินทางไปยังวัดบ้านหนองผือ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร เพื่อเข้าไปกราบนมัสการฝากตัวเป็นศิษย์ได้ร่วมธรรมของท่านพระอาจารย์มั่น ดังที่ไผ่ฝืนมานาน

ด้วยความเลื่อมใสในปฏิปทาของท่านพระอาจารย์มั่น ท่านจึงปรารภกับตนเองว่า **“ถ้าหากว่าเราประพฤติปฏิบัติอย่างกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว ทุมเทกำลังอย่างเต็มที่แล้ว ต้องได้ดวงตาเห็นธรรมบ้าง**

เจดีย์หินที่วัดป่ากุง จำลองแบบมาจากพระเจดีย์บุโรพุทโธ ประเทศอินโดนีเซีย

เพราะสิ่งเหล่านี้มันต้องขึ้นอยู่กับเหตุ เมื่อมีเหตุ ก็ต้องมีผล เมื่อเหตุน้อย ผลก็น้อย ถ้าเหตุพอ ประมาณ ผลก็พอประมาณ ถ้าเหตุมาก ผลมาก ถ้าเหตุพิเศษ ผลก็ย่อมพิเศษ” จึงตั้งสัจจะอธิษฐานไว้ว่า “จะเร่งความเพียรทั้งกลางวันกลางคืน”

ปี ๒๔๙๓ - ๒๔๙๔ พรรษาที่ ๗ หลังจาก ท่านพระอาจารย์มั่นนิพพาน ท่านได้ติดตามท่าน พระอาจารย์มหาบัว ญาณสมฺปนฺโน ชูดงค์ท่อง เทียวกรรมฐาน และจำพรรษาที่บ้านห้วยทราย

อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

ท่านปฏิบัติอย่างเข้มงวด ๒๒ ค่ำ คือจาก ตะวันตกดินจนรุ่งอรุณขึ้นมาใหม่ บางครั้งนั่งไม่ลุก ถึง ๖ วัน ๖ ค่ำ พิจารณาอริยสัจจด้วยปัญญา จิตเกิดแสงสว่างเป็นที่น่าอัศจรรย์ ท่านถือว่า “ร่างกายกับคุณความดีแตกต่างกันไกลลิบลับ เพราะร่างกายสลายไปทุกขณะ ส่วนคุณความดี ดำรงอยู่ชั่วนิรันดร์”

ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๙๖ เป็นต้นมา

ท่านได้อยู่จำพรรษาที่วัดป่ากุงเป็นหลัก บางคราว ท่านออกวิเวกไปจำพรรษาทางจังหวัดนครพนม ซึ่งเป็นวัดสาขา

ท่านได้บูรณะปรับปรุงเสนาสนะวัดป่ากุงร้าง และตั้งชื่ออย่างเป็นทางการว่า **“วัดประชาคมวนาราม”** ปัจจุบันมีเนื้อที่ ๓๑๔ ไร่ ๒ งาน

สิ่งที่น่าอินและปลาบปลื้มปีติเป็นอย่างยิ่ง ที่สุดนั้นก็คือ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๑๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา และเจ้าฟ้าหญิงจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ ได้เสด็จมาทอดพระกฐินส่วนพระองค์ที่วัดประชาคมวนาราม ซึ่งนับว่าเป็นเกียรติประวัติแก่ชาวจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นอย่างยิ่ง

แม้ท่านจะอายุย่างเข้าสู่ปัจฉิมวัย ท่านยังนำคณะสาธุศิษย์ท่องเที่ยวกรรมฐานเหมือนกับวัยหนุ่ม ๆ ไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย เทียวอบรมสั่งสอนคนที่หลงมกมาย นับถือสิ่งที่ไร้แก่นสาร หันมานับถือพระรัตนตรัย ปรากฏว่ารายทางที่ท่านผ่านไป กลิ่นธูปควันเทียน เครื่องสังเวद्यุตผี ได้กลับกลายเป็นเครื่องบูชาสักการะพระรัตนตรัย

ท่านปรารภว่า “ประชาชนชาวบ้านผู้มีอุปนิสัยในทางธรรม เมื่อได้สนทนาธรรม ได้ฟังธรรมจากท่านซึ่งเป็นผู้รู้แจ้งเห็นจริงแม้เพียงครั้งเดียว ก็จะได้รับประโยชน์และความสุขอันมีพระนิพพานเป็นที่สุดได้เช่นกัน”

ในปีพุทธศักราช ๒๕๑๗ ทรัพย์ากรป่าไม้บนเทือกเขาเขี้ยวกำลังถูกทำลายเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ น.อ.ประสิทธิ์ ทองใบใหญ่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ดสมัยนั้น จึงได้กราบนิมนต์ถวายที่แก่หลวงปู่ศรี มหาวิโร ท่านจึงจัดตั้งวัดชื่อว่า **“วัดผาน้ำทิพย์เทพประสิทธิ์วนาราม”**

ภายหลังสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ได้ถวายที่ให้ท่านช่วยดูแลรักษาป่าเพิ่มเติมรวมเป็นจำนวน ๑๓๐,๐๐๐ ไร่

ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๙ คณะศิษยานุศิษย์ของท่านขอ**น้อมมกัตถุญญกตเวทิตาคุณ** จัดงานวันเกิดถวายเนื่องวาระอันเป็นมหามงคลสิริอายุ ๙๐ ปี โดยสร้างพระเจดีย์หินถวายเป็นที่ประดิษฐานในงานนี้มีหลวงตามหาบัว ญาณสมฺปนฺโน เป็นประธานฝ่ายสงฆ์

มีพระกรรมฐานจากทุกสารทิศมาร่วมสักการะนมัสการ นับว่า **“เป็นประวัติการณ์ในวงศ์กรรมฐานอีกครั้งหนึ่ง”**

นี่คือ หลวงปู่ศรี มหาวิโร พระอริยเจ้าผู้มากล้นด้วยบุญบารมี เป็นพระอริยสงฆ์ในสมัยปัจจุบันเพียงไม่กี่รูปที่ยังทรงธาตุขันธ์ให้พวกเราได้กราบไหว้บูชา

ท่านจึงเป็นผู้ควรแก่การสักการะบูชา ควรแก่ของต้อนรับ ควรแก่ของทำบุญ ควรแก่การนบไหว้ เป็นนื่อนาบุญไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้แลฯ